

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

om oprettelse af et samråd, der har indikationsbestemmende myndighed, har jeg allerede udtalt mig om og ligeledes om den udvidede adgang for mødrehjælpen til at give seksualoplysning. Jeg vil nu særlig udtale min tilfredshed med, at der bliver givet mødrehjælpen adgang til yderligere hjælp til enlige mødre til uddannelse m. v. De erfaringer, mødrehjælpen har indhøstet på dette område med de meget begrænsede midler, den har haft til rådighed fra tipsfonden, viser, at det er en vej, man kan gå videre ad. Man kan ikke give de enlige mødre og deres børn nogen bedre støtte end at hjælpe mødrene til at klare sig selv. Det arbejde, vore mødrehjælpsinstitutioner har gjort i de forløbne år, viser efter min mening, at man trygt kan lægge forøgede opgaver på dem og give dem flere midler til rådighed. Jeg mener, at vil man forebygge svangerskabsafbrydelser, må man også ville vejen; så må man stille de fornødne midler til mødrehjælps disposition, og så må man også sørge for, at personalet har ordentlige arbejdsforhold. Ligeledes må vi sørge for at skaffe tilstrækkelige midler til, at den administration, som lovgivningen pålægger mødrehjælpen, kan få tålelige kår.

Hvorfor har mødrehjælpen fået en ny bygning? Jeg ved ikke, om det ærede medlem fru Ellen Poulsen har besøgt mødrehjælpsinstitutionen, da den lå på Dosseringen; men hvis hun har det, så vil hun være klar over, hvor overbefolket den var, og hvor dårlige forholdene var, ikke alene for personalet, men også for dem, der søgte institutionen og sad og ventede. Og hvad er mødrehjælps væsentlige opgave? Det er netop det, som er fremtiden i social lovgivning: rådgivning og vejledning, og det kræver, at man sidder alene med den, man skal vejlede og rådgive. Jeg tror ikke, der er mange institutioner, der har et personale, der går i den grad op i sit arbejde, som man gør det i mødrehjælpen, og jeg ved, at mange på grund af det pres, personalet arbejdede under, åndelig talt efterhånden blev fuldstændig overanstrengt; de påtog sig også ekstraarbejde — overarbejde for så at sige ingen betaling — for at gøre deres erfaringer med hensyn til familierådgivning, noget, der altsammen er tidtagende, og som

derfor også koster penge, men som jeg mener landet vinder meget ved. Personlig rådgivning og vejledning må gå hånd i hånd med økonomisk hjælp. Denne linie er rigtig, og den bør udbygges.

Svangerskabskommissionen udtaler, at den hidtil ydede individuelle hjælp vel har været værdifuld, men har haft et for ringe omfang, og at en betydelig udvidelse af disse ydelser er en absolut nødvendig forudsætning for en effektiv indsats mod svangerskabsafbrydelserne — og det er udtalelser fra samtlige medlemmer af svangerskabskommissionen, også fra medlemmer af de forskellige politiske partier. Alle var enige om dette.

Mit ønske er, at bevillingsmyndighederne ikke vil være karrige med at stille midler til rådighed, og på mit partis vegne kan jeg love en velvillig behandling af sagen.

Petra Petersen: Jeg har under behandlingen af svangerskabslovgivningen sagt en del om det lovforslag, vi nu behandler, og jeg vil gentage noget af det, jeg sagde: at det bedste ved ændringerne til mødrehjælpslovgivningen efter min mening er, at man skal kunne give uddannelse til de enlige mødre i større udstrækning end tidligere. Jeg finder også, at det er udmærket med de hjem, man vil oprette; jeg er dog — som jeg også sagde før — noget i tvivl om, at de midler, der foreslås stillet til rådighed, bliver af en sådan størrelse, at de får den rette værdi. Det ærede medlem fru Ellen Poulsen efterlyste beløbenes størrelse — jeg tror nu ikke, det var hertil, men til administrationen. Jeg vil også gerne efterlyse størrelsen af beløbene, men ikke af samme grund som det ærede medlem fru Ellen Poulsen, ikke fordi jeg tror, de er for store, men fordi jeg er bange for, at de er for små. Jeg vil altså gerne høre, hvad ministeren har tænkt sig. Drejer det sig om et meget lille beløb, eller er det store beløb?

Jeg må måske vende tilbage til debatten om svangerskabslovgivningen. Hvis det er meningen, at disse forbedringer i mødrehjælpslovgivningen skal være en borgen for gennemførelse af svangerskabslovgivningen, er det ikke nok. Der har jo gennem de seneste år gentagne gange været henvist til den nedsatte svangerskabskommission, når man talte om at dæmme op for de mange aborter,